

[Bernhard Baunsgaard]

ind i det? Efter min mening er det rimeligt, at de kommer ind under det.

Ministeren rejser blandt mange andre spørgsmål spørgsmålet om pressens informationssystemer og spørgsmålet om, hvad der egentlig sker, når man sælger oplysninger derfra. Ministeren siger helt rigtigt, at det er klart, at avisartikler kan indeholde urigtige oplysninger. Vi havde for ikke så forfærdelig længe siden – jeg tror, det var i november – lejlighed til at diskutere et menneske, der var givet en forkert oplysning om, men hvor den, der havde givet oplysningen, fandt, at det ikke var særlig væsentligt at få det rettet, og derfor, i betragtning af at pressen tit var ikke særlig imødekommende over for rettelser, helt havde afstået fra det.

Det er meget betænkeligt, at vi har disse registre, men jeg tror, hele området skal undersøges. Jeg minder om den affære, man havde i Norge, hvor, så vidt jeg husker, et universitetshold satte sig for at undersøge, hvad man gennem offentlige publikationer egentlig ved om NATO-installationerne i Norge, og hvor man gennem helt offentligt tilgængelige telefonbøger og mange andre ting samlede en række oplysninger. Vedkommende, der samlede oplysningerne, blev dømt for spionage.

Jeg glæder mig over, at retsudvalget skal til at drøfte alle disse forhold. Jeg håber meget, at et flertal i folketinget denne gang vil lægge vægt på borgernes privatliv og integritet i højere grad, end de gjorde det tidligere.

Brusvang (CD):

På CDs vegne vil jeg gerne takke justitsministeren for den redegørelse, der er givet om registerlovgivningen og dens administration. Der er ingen tvivl om, at registerlovgivningen og administrationen heraf er et spørgsmål af ganske væsentlig betydning i et kultursamfund. På den ene side står vi over for dette, at det i dagens samfund er uomgængelig nødvendigt, at man har disse registre, at man har mulighed for databehandling, og på den anden side er vi alle sammen klar over, at det er en balanceakt i spørgsmålet om, hvor langt man skal gå, hvor meget der overhovedet skal registreres.

Jeg kan tilslutte mig justitsministerens konklusion, som er, at registerlovgivningen og dens administration stort set har været

tilfredsstillende, og det vil altså sige, at vi ikke står over for et akut behov for ændringer, men der er visse ting, som man måske efter en nøjere overvejelse skal kigge på.

Der er tre ting, jeg gerne vil sige lidt om. Det er specielt samkøringsproblematikken, accesprocedureproblematikken og spørgsmålet om telefonnummerregistrering.

For det første om samkøring. Jeg har forstået justitsministerens redegørelse derhen, at når det gælder tilvejebringelse af alle fornødne oplysninger for en sags bedømmelse og efterfølgende kontrol af, om betingelserne stadig væk er til stede, så kan det – ja, formuleringen var vist: så kan det altså i visse tilfælde måske konstateres, at det kan være betænkeligt. Jeg vil på forhånd sige, at der må være en række situationer, hvor det er nødvendigt, og hvor det er ønskeligt.

Når det drejer sig om ydelser fra det offentlige, det være sig arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge eller andre offentlige ydelser, vil det ofte være sådan, at modtagerne heraf vil være fuldt orienteret om, hvilke betingelser de skal opfylde for at kunne få disse ydelser. Hvis de så fortier noget og de måske oven i købet ved, at den rette oplysning på dette område er tilgængelig hos kommunen, men den kender staten ikke, eller den er tilgængelig hos staten, og den kender kommunen ikke, er det ikke rimeligt, at de, fordi de ved, at den ene instans ikke rigtig har kendskab til, hvad den anden instans ved, uberettiget skal kunne oppebære sådanne ydelser.

Jeg forstod repræsentanten for det radikale venstre derhen, at i de tilfælde, hvor man skal tillade samkøring, må man gøre det på meget konkret formulerede betingelser, og det kan jeg godt være tilhænger af, sådan at man i de enkelte situationer for skattesager og for sociale ydelser siger: samkøring af de og de registre med hensyn til de og de betingelser er tilladt, men ikke samkøring i bred almindelighed. Det siger jo også sig selv, at selv om man tillader en samkøring, kan det ikke være en samkøring af alle mulige registre. Det er ikke meningen f.eks., at skattevæsenet skal have adgang til hospitalsoplysninger og lignende, men konkret formulerede ønsker må altså i givet fald kunne imødekommes.

Jeg kan også tilslutte mig de bemærkninger, der er kommet fra andre ordførere om,